

Quái Kiệt Ăn Uống

Lời ngỏ

Nhân ngày giỗ lần thứ 13 (27 tháng 3 – 2024) của Nguyễn Đức Quang, cựu học sinh trường trung học Trần Hưng Đạo Đà Lạt, ngoài những bài viết nói về một Quang Du Ca là người đã cùng bốn cựu học sinh khác của trường Trần Hưng Đạo (*) đã thành lập Ban Trầm Ca năm 1965 và Phong Trào Du Ca năm 1966. Nay xin trích một đoạn nói về sinh hoạt của nhóm chúng tôi trong đó có Nguyễn Đức Quang của một thời còn rất trẻ. Phong Châu

Lúc còn trẻ Nguyễn Đức Quang và tôi thuộc loại cao và gầy. Câu tục ngữ rất đúng trong trường hợp của chúng tôi là “Gầy Thầy Cơm”. Nói ra xấu hổ! Không hiểu cơ duyên nào lại đưa đẩy cho chúng tôi gặp nhau cùng với Đoàn Chiêm (***) đã trở thành những tay cự phách về ăn uống của Hướng Đạo Lâm Viên. Bình thường trong gia đình, tôi cũng xơi đến bảy tám chén cơm rồi. Nhà nghèo, thức ăn chẳng có món ngon món lạ nên cơm là chính. Hơn nữa, ở lứa tuổi đang lớn và hoạt động nên ăn uống thiếu phần “khiêm tốn” cũng là điều chẳng có gì lạ! Quang và Chiêm cũng vậy. Chúng tôi mỗi lần ghé nhà nhau là các Cụ biết ý lấy thêm gạo cho vào nồi. Điều đáng nói ở đây là khi Quang và Chiêm ghé nhà tôi hoặc Quang và tôi ghé nhà Chiêm thì chúng tôi ăn thoải mái nghĩa là các Cụ không o ép vì biết chúng tôi ăn rất “thật tình”. Trái lại khi Chiêm và tôi ăn cơm nhà Quang thì Bà Cụ của Quang ngồi gần chỗ chúng tôi để “canh”. Như vậy: hể chúng tôi vừa vét sạch chén là Cụ giành chén để lấy cơm cho chúng tôi. Vừa lấy cơm, Cụ vừa dùng muỗng ấn cơm xuống cho chặt và bên trên chén thì vun cao lên. Vậy nên khi ăn đến chén thứ ba thì chúng tôi đã thấy vững bụng vì cái chén loại lớn và thể tích cơm gấp đôi của những chiếc chén nhỏ thường. Nhiều lần chúng tôi bị ép xơi đến những năm sáu chén như thế. Xin kể lại vài trường hợp “ăn” của chúng tôi để nhớ một thời tuổi trẻ vui sống và hồn nhiên...ăn...

Bảy tô mì Quảng: Mùa hè năm 1961 Thiếu trưởng thiếu đoàn Lê Lợi là Trưởng Lê Thuần đậu khóa Bằng Rừng nên mừng đãi một số Trưởng và vài đoàn sinh chúng tôi. Có Trưởng Nguyễn Văn Võ, Nguyễn Minh Hoàng và ba anh em chúng tôi Chiêm - Châu - Quang. Buổi sáng Trưởng Thuần dắt

đến tiệm mì quảng Tân Bình ở đầu con hẻm đường Phan Đình Phùng gần rạp ciné Ngọc Hiệp. Mỗi người một tô, ăn xong Trưởng Thuận bảo “*mấy chú ăn nữa đi*”. Ba đưa nhìn nhau cười, chúng tôi gọi ba tô nữa và tự nhiên ăn. Ăn hết tô thứ hai, Trưởng Võ bảo “*mấy chú ăn nữa đi*”. Tô thứ ba đưa ra. Chúng tôi “lặng lẽ làm lảng”. Trưởng Hoàng vừa cười vừa bảo: “*mấy chú ăn nữa đi*” (Trưởng Hoàng là người biết chúng tôi thuộc những tay hảo hớn về ăn uống). Tô thứ tư! Và cứ thế, các Trưởng có ý thách thì chúng tôi cũng cứ bình tĩnh xơi cho đến tô thứ bảy mới chấm dứt buổi ăn sáng hôm đó! Kể từ đó chuyện ăn uống kiểu “Tạ Hồ Đôn” của chúng tôi được loan truyền nhanh chóng trong anh em Hướng Đạo Đà Lạt.

Mười sáu chén cơm: Một lần ăn uống nhớ đời khác nữa là mùa hè năm 1962 anh Nguyễn Ngọc Phước mở khóa huấn luyện dự bị cho các Trưởng ngành Ấu của Đạo Lâm Viên tại trại trường Tùng Nguyên cạnh Hồ Than Thở. Hà Thái Trường, Đoàn Chiêm và Nguyễn Đức Quang tham dự trại vì họ sinh hoạt ngành Ấu. Tôi sinh hoạt ngành Thiếu nhưng do sự rủ rê của ba người anh em nên tôi cũng ghi danh dự trại trong vòng ba ngày. Kỷ luật và giờ giấc của những trại huấn luyện lúc nào cũng chặt chẽ nên chúng tôi rất vất vả vì bị “hành” tối đa. Ngày thứ ba của trại như thường lệ là chúng tôi dự các giảng khóa do các Trưởng phụ trách, đến gần mười hai giờ trưa thì Trưởng trực thông báo là giảng khóa sẽ chấm dứt vào lúc mười hai giờ và đúng một giờ trại sinh phải có mặt để tham gia trò chơi cuối trại. Như vậy, chúng tôi có đúng sáu mươi phút để nấu nướng ăn uống cho xong, nếu Đạn nào tập họp trễ sẽ bị trừ điểm. Phải nói rằng chúng tôi cũng thuộc hàng những Hướng Đạo Sinh tài ba về nấu ăn ngoài trời. Vì quá đói, chúng tôi nấu một nồi cơm lớn và làm thức ăn xong trong vòng 45 phút, còn 15 phút để ăn cho kịp giờ tập họp. Thế là bốn anh em chúng tôi sau khi làm thủ tục “đứng trước cơm canh...” rồi mời nhau cùng ăn. Hà Thái Trường là người ăn xong sớm nhất với chỉ năm hoặc sáu chén mặc dầu anh cũng “gày” như tôi và Quang. Vừa ăn Trường vừa đếm xem ba đứa chúng tôi ăn mỗi đứa bao nhiêu chén. Ba đứa ăn rất nhanh và khi cơm trong nồi không còn nữa thì Trường cho biết rằng mỗi đứa trong chúng tôi xơi được mười sáu (16) chén! Thực ra thì chúng tôi đã ăn quá tải so với những bữa ăn khác. Vừa xong bữa ăn vội vã thì tiếng còi tập họp đã vang lên từ phía dưới Hồ Than Thở. Bốn anh em xách cờ chạy xuống điểm trình diện. Các Đạn khác cũng có mặt. Bắt

đầu trò chơi, mỗi Đàn nhận một chiếc xuồng nhỏ để chèo đến trạm thử thách đầu tiên. Chiếc xuồng nhỏ với hai chiếc dầm nên hai đứa chèo và hai đứa dùng tay khoát nước ra phía sau để giúp cho xuồng chạy nhanh hầu vượt qua các chiếc xuồng của các Đàn khác. Có ngờ đâu những chiếc dầm tay làm cho xuồng chòng chành, lúc nghiêng qua phải lúc nghiêng qua trái. Tiếng hò hét để tự cổ võ càng làm cho xuồng đi chậm thêm, có lúc quay mũi xuồng trở lại. Thế rồi xuồng bị quay xà mòng và đứa nào cũng mệt vì có ba cái bụng vô cùng nặng nề. Càng cố chèo xuồng càng lạc hướng, quay vòng vòng rồi lật úp! May mà gần chỗ cạn nên Hà Thái Trường lội vào bờ được vì Trường không biết bơi. Coi như Đàn chúng tôi đã biết kết quả khi trò chơi mới bắt đầu. Đó là do hậu quả của mười sáu chén cơm mà ba đứa đã ăn như những con ma đói!

Buồng Chuối Ấp Xuân Thành: Nhà Đoàn Chiêm ở Ấp Xuân Thành Trại Mát, cách Đà Lạt khoảng hai chục cây số, từ ngoài đường nhựa đi thêm chừng hai cây số nữa mới đến nhà ở sâu bên trong bìa rừng. Đoàn Chiêm lên Đà Lạt học, có lúc ở nhà người bà con, có lúc Trường Hướng Đạo Lê Phi cho ở trong trường Việt Anh, có lúc ở trong căn nhà Đạo Quán của Hướng Đạo Lâm Viên với tôi và Hà Thái Trường. Một ngày vào mùa hè năm 1964 chúng tôi được Đoàn Chiêm rủ về nhà ăn đám giỗ. Lần đó ngoài tôi và Quang còn có Thông (bạn cùng lớp với Quang thời trung học) và hai người bạn nữ Hướng Đạo là Nông Kim Ấn và Bùi Thị Bạch. Ấn và Bạch thường đi chung với Lê Thị Cúc cũng là nữ Hướng Đạo nên chúng tôi thường gọi là bộ ba ABC (Ấn – Bạch – Cúc). Chúng tôi đi bằng xe đò rồi lội bộ vào khoảng hơn mười giờ sáng chúng tôi đến nhà bố mẹ của Đoàn Chiêm. Sau khi chào hỏi, chúng tôi rủ nhau ra phía sau nhà để thăm vườn có nhiều cây ăn trái như chuối, mận, ổi, cam, chanh, quýt... Chúng tôi lục lọi tìm những trái nào ăn được là hái thoải mái. Phá phách được một lúc thì mẹ của Đoàn Chiêm gọi chúng tôi vào nhà. Chúng tôi riu riu vô nhà vì tưởng rằng sẽ bị rầy vì tội hái phá trái cây trong vườn. Nào ngờ đâu khi vào đến nhà thì thấy bà cụ đã để sẵn một buồng chuối sứ trên bàn và bảo chúng tôi ăn. Chuối ở vườn bà cụ chặt vào đũa đã ba bốn hôm, nay vừa chín. Bà cụ phán “mấy đứa bây phải ăn cho hết buồng chuối đó nghen”. Bà cụ vừa nói vừa cười và chúng tôi cũng hiểu là cụ chỉ nói đùa mà thôi. Ba đứa chúng tôi (Chiêm – Châu - Quang) nhìn nhau cười. Nhìn buồng chuối vừa chín tới, trái chuối mận, vỏ chuối

vàng đều từ nải thứ nhất cho đến nải thứ năm. Chúng tôi bắt đầu ra tay. Anh Thông ăn được vài trái rồi ngưng. Ấn và Bạch mỗi người một hai trái. Năm nải chuối, mỗi nải có khoảng trên dưới mười trái. Ba chúng tôi từ tốn bóc chuối ra ăn, vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ. Mẹ của Chiêm và những người trong gia đình lo việc nấu nướng và cúng kiến. Khi nhang cúng vừa tàn thì ba chúng tôi cũng vừa thanh toán xong buồng chuối. Kế đó mẹ của Chiêm cho chúng tôi được cho ngồi vào một bàn riêng để ăn vì sợ chúng tôi ngại ngần không dám ăn! Buồng chuối đã giải quyết được nửa bụng của chúng tôi...

Trại Gà Scala: Cư dân Đà Lạt đều biết đến trại gà Scala của Dòng Chúa Cứu Thế như là trại gà đầu tiên ở Đà Lạt nuôi theo phương pháp công nghệ để cung cấp thịt và trứng cho một số đơn vị thuộc quân đội Hoa Kỳ đóng ở Cam Ranh và Nha Trang. Ban Trầm Ca lúc ở Sài Gòn lúc ở Đà Lạt, khi có mặt ở Đà Lạt chúng tôi thường gặp các nhóm bạn bè, đặc biệt là những nhóm anh em sinh viên Viện Đại Học Đà Lạt mà trong đó có nhóm của thầy Nguyễn Tiến Lộc cũng là một Trưởng Hướng Đạo và thầy Nguyễn Đức Mầu khi đó cả hai chưa thụ phong linh mục. Chúng tôi được mời đến Dòng Chúa Cứu Thế để sinh hoạt cũng giống như đến sinh hoạt với những nhóm khác nhưng có điều đặc biệt là đáp lại, chúng tôi được nghe những bài hát do thầy Nguyễn Tiến Lộc và thầy Nguyễn Đức Mầu sáng tác mà giai điệu và lời ca vượt ra ngoài âm hưởng của các bài Thánh Ca mà chúng tôi vẫn thường nghe. Có một lần, sau giờ sinh hoạt, chúng tôi được đưa đi thăm trại gà Scala nằm ở phía dưới chân núi Dòng Chúa Cứu Thế. Trên đường trở lại Nhà Dòng, Trưởng Tiến Lộc xách theo một giỏ trứng gà đem về luộc và mời chúng tôi ăn. Hình như Trưởng Tiến Lộc có nghe đâu đó rằng chúng tôi là những “hạ m ăn” nên đã luộc hết cả giỏ trứng khoảng năm chục cái! Trứng gà chấm muối tiêu ăn khơi khơi cũng khoái khẩu lắm! Có bao giờ chúng tôi được ăn nguyên cái trứng vịt chứ đừng nói chi đến trứng gà! Lại được ăn nhiều! Thế là cả bọn hết sức tự nhiên, vừa ăn vừa chuyện trò râm rang vui vẻ. Ăn khoảng bốn năm trứng thì Hoàng Thái Lĩnh, Trần Trọng Thảo, Nguyễn Quốc Văn và Nguyễn Thạch (con giáo sư Nguyễn Đăng Thực, thân hữu Trầm Ca) ngồi nhìn Nguyễn Đức Quang và tôi vẫn tiếp tục ăn với sự khích lệ của Trưởng Tiến Lộc và thầy Đức Mầu. Sau khi hai chúng tôi lùa hết giỏ trứng

vào bao tử, Trưởng Tiến Lộc xoa tay cười tuyên bố ...Quang và Châu thanh toán trên ba chục trứng! Nhớ lại thật là kinh hoàng...

Phong Châu

(*) Nguyễn Đức Quang (THĐ 1964), Trần Trọng Thảo (THĐ 1964), Hoàng Thái Lĩnh (THĐ 1964), Nguyễn Quốc Văn (THĐ 1963), Hoàng Kim Châu (THĐ 1963). Nguyễn Quốc Văn mất 1968. Nguyễn Đức Quang mất 2011. Trần Trọng Thảo mất 2022.

(**) Đoàn Chiêm: Mất năm 2021 vì chích vaccine chống covid 19 của Trung cộng.